

kom med, og Mere til, som den høitærede Minister har meddeelt Finantsudvalget og flere af Thingets Medlemmer, har jeg ikke kunnet fravige den Mening, som jeg har havt med at stille det omhandlede Forslag. Jeg skal isvrigt efter det Princip, jeg har sat mig med Hensyn til Behandlingen af dette Spørgsmaal, ikke udtale mig videre; det forekommer mig ikke at være nyttigt, og naar ikke Andre vare gaaede saa vidt, som de ere gaaede, skulde jeg endog have tilbageholdt nærværende Ytringer; men jeg kan ikke opgibe mit Forslag og skal altsaa fremdeles fastholde det, idet det er mig klart, at det paagjældende Punkt ikke er det meest afgjørende med Hensyn til Befæstningen mod Søfiden.

Udler: Jeg skal først udtale et Par Ord om det Punkt, som blev berørt af den ærede sidste Taler. Jeg er ganske enig med ham i, at det Princip, han har dannet sig om, at man bør røre ved denne Sag saalidt som muligt, er rigtigt, deels fordi vi ikke ville være istand til at komme til technisk Klarhed, og deels fordi den høitærede Minister har givet saa fuldstændige Oplysninger, der efter min Mening have været meget tilfredsstillende. Der er en Ytring i den ærede sidste Talers Foredrag, som jeg for mit Bedkommende vil erklære, at jeg ikke kan billige, tværtimod har jeg efter den høitærede Ministers Foredrag her i Thinget og efter hans Meddelelser privat faaet en anden Anskuelse om dette Punkt. Den ærede Taler udtalte nemlig, at der ikke skulde være noget meget væsentligt vundet for Forsvaret ved Tilværelsen af de Søforter, vi have. Jeg kan ikke technisk udtale mig derom, men jeg har faaet en stor Beroligelse, og jeg troer, det er gaaet flere Medlemmer ligesaa, ved at faae den Overbevisning, at disse Søforter ville have en væsentlig Betydning for os; og jeg troer, at det er af Bigtighed, at vi ikke undervurdere deres Betydning for os selv. Det er en Selvfølge, at det Punkt, som kun er blevet berørt ganske løseligt af enkelte Talere, navnlig af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavn's 8de Valgkreds (Schønheyder) og for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein), at de Forhold, der i Dieblisset omgibe

os paa den store politiske Skueplads, maae have en vis Betydning. Det følger af sig selv, at, skjøndt vi her ikke ville inblade os paa en større Discussion om disse Forhold, maae de dog paa Folkethinget, som for Dieblisset har en krigsministeriel Bevilling for sig, øve en vis Indflydelse og det en alvorlig Indflydelse, og det er mig magtpaaliggende, at den Afstemning, der vil finde Sted over Forslagene Nr. 42 og 43, kommer til at staae tydelig og klar. Jeg troede, at den ærede Ordførers Udtalelser havde været fyldestgjørende; han har netop erklæret, at der ved det Mægtingsforslag, som Udvalget i sin Heelhed har stillet, ikke paa nogen Maade blev slaaet Noget fast; men baade et Par Ord af den høitærede Minister og en Udtalelse af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds kunne give en Antydning af, at vi her foreløbig vilde slaae Noget fast, at vi have villet slaae en mindre Uddannelse fast end den, Ministeren i et andet Lovforslag har foreslaaet. Det har Udvalget paa ingen Maade villet gjøre; det har ikke villet slaae Noget fast; det har villet give Ministeren en mere begrændset Bevilling end den, han har foreslaagt, men ikke navnlig for at spare, hvad der jo ogsaa er meget behageligt, men netop for ikke at slaae Noget fast. Udvalget har ikke tvøvet, at Spørgsmaalet om Opførelsen havde faaet en tilstrækkelig Drøftelse her i Thinget, og Medlemmerne ville derfor ikke afgjøre det ved en Afstemning her under Finantsloven, men den høitærede Krigsminister sagde, hvad jeg meget paastjønner, at han har sagt, at Udvalget var kommet ham imøde, og han takkede Udvalget derfor, og han udtalte tillige, at, om hans Forslag ikke blev vedtaget, vilde han glæde sig ved, at dette Forslag blev vedtaget. Dette viser, at han paa ingen Maade troede, at det andet Forslag var absolut nødvendigt, eller at han lagde det i Forslaget, som der fra andre Sider er blevet lagt i det. Den høitærede Krigsminister sagde dog, at Udvalget havde gjort et Skridt paa den rette Vej, og det er et Udtryk, som jeg vil søge at forklare eller idetmindste værgе mig imod, at det skulde kunne føre til, at man troede, at, naar vi stemte for Udvalgets Forslag, vilde vi kun blive staaende ved dette ene Skridt i Anerkjendelsen